

ЗАТВЕРДЖУЮ
заступник начальника
управління внутрішньої
політики, преси та інформації
Запорізької міської ради, голова
робочої групи

Тетяна МИХЄЄВА

ПРОТОКОЛ № 24 (зі змінами)

засідання робочої групи по створенню реєстру урбанонімів м.Запоріжжя

31.08.2023
10.00

Дніпровська районна
адміністрація, каб.213

Присутні: Михєєва Т.В., Помаз А.О., Бабенко Н.В., Варванський П.А., Гладкий Д.В., Даркова С.М., Дмитренко С.О., Кириченко В.М., Колодій О.В., Кравчук П.П., Крайнов В.М., Мордовської М.М., Палівода Т.М., Руденок О.П., Стойчев В.М., Третьякова О.О., Водопьянова М.М.

Присутніх членів робочої групи – 17 осіб.

Порядок денний:

1. Затвердження та підписання Звернення робочої групи до секретаря міської ради та голів депутатських фракцій;
2. Розгляд результатів голосування щодо перейменування назв урбанонімів по пропозиціям двадцятого та двадцять першого протоколів і прийняття рішення щодо передачі результатів на розгляд робочій групі з питань міської топоніміки;
3. Розгляд пропозицій щодо перейменування назв урбанонімів, які були на доопрацюванні;
4. Розгляд назв урбанонімів від власних імен, що підлягають перейменуванню;
5. Розгляд пропозицій щодо перейменування назв урбанонімів, які надійшли від громадськості:
 - звернення;
 - петиції;
 - окремо звернення пана Мінченка;
6. Різне.

Михєєва Т.В. - голова робочої групи відкрила засідання, оголосила порядок денний, запропонувала перейти до розгляду питань.

Хід засідання:

Перше питання порядку денного.

Затвердження та підписання Звернення робочої групи до секретаря міської ради та голів депутатських фракцій.

Обговорили, затвердили та підписали Звернення робочої групи до секретаря міської ради та голів депутатських фракцій щодо подальшої роботи по перейменуванню урбанонімів на території міста Запоріжжя.

Друге питання порядку денного.

Розгляд результатів голосування щодо перейменування назв урбанонімів по пропозиціям двадцятого та двадцять першого протоколів і прийняття рішення щодо передачі результатів на розгляд робочій групі з питань міської топоніміки

2.1. По протоколу №20 (всього прийняло участь в опитуванні 16 осіб)

2.1.1. Вулиця Кам'янська – назва вулиці змінюється задля уникнення дублювання назв урбанонімів.

Пропозиції: вул.Варнацька, вул.Симона Петлюри.

робочою групою підтримано перейменування на вулицю **Варнацьку** - назва вулиці змінюється задля уникнення дублювання назв урбанонімів та в зв'язку з тим, що вулиця розташована в кварталі забудови де назви урбанонімів присвячені творчості Т.Г.Шевченка. Варнак - головний герой однойменних поеми та повісті Тараса Шевченка. Головна колізія поеми психологічна: драма Варнака породжена його становищем невільника-кріпака; він прагне вирватись на волю, але пани не відпускають його - ані з кріпацтва, ані навіть до війська. Це драма людини, котра усвідомлює себе морально й інтелектуально вищою за своїх власників, але цілковито безправною, підвладною примхам людей розбещених та аморальних, на боці яких закон і влада.

громадськістю підтримано перейменування на вулицю **Варнацьку** – голосувало 16 громадян, за – 15 голосів, що складає 93,8%.

Вирішили: після обговорення робочою групою одноголосно підтримано надання на розгляд робочій групі з питань міської топоніміки пропозицію перейменування вулиці Кам'янської на вулицю **Варнацьку**.

2.1.2. Провулок Бутирський. Бутирський - адміністративний район в Москві, входить до складу Північно-Східного адміністративного округу. Район утворено в 5 липня 1995 року. Бутирський слідчий ізолятор №2 Москві, відомий також як Бутирська в'язниця «Бутирка», найбільша в'язниця російської столиці, одна з найстаріших і найвідоміших в'язниць Росії. Розташовується поблизу Бутирської застави. Будівля в'язниці - пам'ятка історії й архітектури, яку охороняє держава.

Пропозиції: пров.Барвінковий, пров.Зручний, пров.Планувальний.

робочою групою підтримано надати на розгляд громадськості всі пропозиції щодо перейменування вказаного провулку:

провулок **Барвінковий** - барвінок трав'яниста рослина з вічнозеленим листям і голубуватими квітами. Барвінок - один із символів України. Він популярний у багатьох ритуалах і декорах. Барвінковий обряд – це елемент сімейних звичаїв і традицій, що ще із сивої давнини розпочинав весілля. У народі вважалося, що він символізує освячення шлюбу громадою. З ним пов'язували цілий ряд обрядів: збирання барвінку, материнське благословення на плетення вінків, їх виготовлення та одягання;

провулок **Зручний** - добре пристосований для чого-небудь, приємний у користуванні, Який відповідає певним вимогам; придатний для кого-, чого-небудь, сприятливий;

провулок **Планувальний**. Планування - заздалегідь визначений порядок дій, які потрібні для досягнення поставленої мети. Слово «план» походить від латинського слова *planum* - площа, рівне місце. Спочатку цей термін використовувався на позначення креслення, що характеризує певну ділянку в масштабі площини. Потім його стали застосовувати для опису завдань, реалізація яких передбачає систему взаємозв'язаних дій, показників та розрахунків.

громадськістю підтримано перейменування на провулок **Барвінковий** – голосувало 16 громадян, за – 13 голосів, що складає 81,3%.

Вирішили: після обговорення робочою групою одноголосно підтримано надання на розгляд робочій групі з питань міської топоніміки пропозицію перейменування провулку Бутирського на провулок **Барвінковий**.

2.1.3. Вулиця Путійська – за пропозицією Всеукраїнського товариства «Просвіта» розглянуто перейменування назви урбаноніму з приводу русизму, приведення до українського правопису.

Пропозиції: вул.Овсяна, вул.Подорожня, вул.Планувальна.

робочою групою підтримано перейменування на вулицю **Подорожню**. Якщо об'єкт знаходиться вздовж дороги, або подорожній (ж.подорожня) - той, хто перебуває в дорозі; той, хто подорожує, мандрує. Із середини ХХ ст., у зв'язку з бурхливим розвитком туризму, термін «подорожувати» використовується для означення будь-якої поїздки.

громадськістю підтримано перейменування на вулицю **Подорожню** – голосувало 16 громадян, за – 7 голосів, що складає 43,8%.

Вирішили: після обговорення робочою групою одноголосно підтримано надання на розгляд робочій групі з питань міської топоніміки пропозицію перейменування вулиці Путійської на вулицю **Подорожню**.

2.1.4. Вулиця Нижегородська – Нижньогородська область (рос. Нижегородская область), до 1990 р. Горьківська область - суб'єкт Російської Федерації, область у центрі європейської частини Росії.

Пропозиції: вул.Карантинна, вул.Поліцейська.

робочою групою підтримані обидві пропозиції перейменування:

вулиця **Карантинна** - історична назва поселення, відповідне розташування вулиці. Карантинні рослини - види рослин, які засмічують сільськогосподарські угіддя, луки, пасовища, узбіччя доріг, зростають на всіх типах ґрунтів і завдають значної шкоди сільському господарству та небезпечні для домашніх тварин і здоров'я людини;

вулиця **Поліцейська**. Поліція - орган державної влади, що займається охороною громадського порядку і боротьбою з правопорушеннями (в тому числі зі злочинністю). Разом зі службою безпеки, розвідувальними та контррозвідувальними органами, а також деякими іншими спеціалізованими органами, поліція становить правоохоронний механізм держави.

громадськістю підтримано перейменування на вулицю **Поліцейську** – голосувало 16 громадян, за – 7 голосів, що складає 43,8%.

Вирішили: після обговорення робочою групою одноголосно підтримано надання на розгляд робочій групі з питань міської топоніміки пропозицію перейменування вулиці Нижегородської на вулицю **Поліцейську**.

2.2. По протоколу №21 (всього прийняло участь в опитуванні 299 осіб)

2.2.1. Провулок Кубинський. Куба - острівна держава у Латинській Америці, в регіоні Вест-Індії, в акваторії Карибського моря. Офіційна назва «Республіка Куба». Столиця - Гавана. Офіційна мова - іспанська. Внаслідок Кубинської революції 1959 року стала соціалістичною країною, де було встановлено комуністичний режим Фіделя Кастро. Виступала противником США і союзником СРСР у Холодній війні (до 1991). Член ООН. Населення - 11,2 мільйонів осіб. Одна з найбільш розвинутих країн Західної півкулі.

Пропозиції: пров.Олега Мельниченка.

робочою групою підтримано перейменування на провулок **Олега Мельниченка** - Олег Дмитрович Мельниченко народився 27.05.2000 у м.Запоріжжя. Був учнем та випускником гімназії №108. Проходив службу солдатом-снайпером та бойовим медиком. Нагороджений пам'ятною медаллю «За оборону міста-героя Харків». Загинув 11.02.2023 в бою біля міста Часів-Яр, Бахмутського району, під час виконання службових обов'язків.

громадськістю підтримано перейменування на провулок **Олега Мельниченка** – голосувало 299 громадян, за – 299 голосів, що складає 100,0%.

Вирішили: після обговорення робочою групою одноголосно підтримано надання на розгляд робочій групі з питань міської топоніміки пропозицію перейменування провулку Кубинського на провулок **Олега Мельниченка**.

2.2.2. Вулиця Насосна - насос - механізм для накачування або викачування рідин, газів. Гідравлічна машина, що служить для переміщення та створення напору рідин всіх видів, механічної суміші рідини з твердими і колоїдними речовинами або зріджених газів. Використовують у сільськогосподарській діяльності, будівництві, транспорті, промисловості тощо.

Пропозиції: вул.Обергаузенська.

робочою групою підтримано перейменування на вулицю **Обергаузенську** - Місто Обергаузен з 1986 року є містом-побратимом міста Запоріжжя. За цей період міста співпрацювали у багатьох питаннях - у муніципальній, громадській, гуманітарній, культурній сферах. Після початку повномасштабного вторгнення Російської Федерації на територію України обербургомістр міста Обергаузен пан Даніель Шранц оперативно відреагував на звернення керівництва міста про гуманітарну допомогу. Вже більше року місто регулярно отримує гуманітарний вантаж. Це переважно продукти харчування, медикаменти спеціально обладнанні пожежні автомобілі та інше. Сьогодні наші міжнародні партнери разом з нами працюють задля нашої Перемоги, в ім'я української незалежності, свободи, єдності нашої країни, демократичних і загальнолюдських цінностей.

З 2000 року між Запорізькою гімназією №46, яка саме розташована по вулиці Насосній та гімназією ім.Берти-фон-Зюттнер (м.Обергаузен), відбувається щорічний двосторонній обмін делегаціями учнів. З перших днів війни багато сімей учнів Запорізької гімназії №46 та учителів знайшли прихисток саме в Обергаузені та отримують підтримку від керівництва і родин гімназії Берти-фон-Зюттнер.

Важливо й те, що в самому центрі Обергаузена вже давно є площа, названа на честь міста-побратима Запоріжжя.

громадськістю підтримано перейменування на вулицю **Обергаузенську** – голосувало 99 громадян, за – 93 голосів, що складає 93,9%.

Вирішили: після обговорення робочою групою одностайно підтримано надання на розгляд робочій групі з питань міської топоніміки пропозицію перейменування вулиці Насосної на вулицю **Обергаузенську**.

Третє питання порядку денного.

Розгляд пропозицій щодо перейменування назв урбанонімів, які були на доопрацюванні:

3.1. Вулиця Тушинська. «Тушинська» - станція на Тагансько-Краснопресненській лінії Московського метрополітену. Розташована у московському районі «Покровське-Стрешнево» між станціями «Сходненська» і «Спартак». Станція відкрита 30 грудня 1975 у складі черги «Октябрське поле» - «Планерна».

Пропозиції: вул.Пекарська, вул.Костя Гордієнка.

В результаті обговорення погоджено перейменування вказаної вулиці на вулицю **Костя Гордієнка**. Кость (Костянтин) Гордійович Гордієнко (Головко) (нар. ? - 4 травня 1733, Кам'янська Січ, нині село Республіканець Херсонщини) - кошовий отаман Запорозької Січі, гетьман дубоссарський (з 1714 року), військовий і політичний діяч, який попри особисту неприязнь до Івана Мазепи уклав воєнний союз із Мазепою і Гетьманщиною у війні проти Петра I. Створив та очолив Кам'янську Січ. До 1728 р. очолював Олешківську Січ, сподвижник та співавтор Конституції Гетьмана Війська Запорозького Городового Пилипа Орлика. Навчався в Києво-Могилянській колегії, пізніше вступив до Війська Запорозького Низового. Був козаком Платнірівського куреня Запорозької Січі. 12 разів його обирали Кошовим Отаманом Запорозької Січі. Обіймав цю посаду з грудня 1703 до 27 травня 1706 р., а також з грудня 1707 до квітня 1709. У 1710-1728 рр. - Кошовий Отаман Кам'янської та Олешківської Січі.

Кость Гордієнко відверто виступав проти московського гніту, відкрито відстоював права й вольності Війська Запорозького перед Петром I, чим заслужив довіру та повагу Запорожців.

Результати голосування: «за» -13, «проти» -0, «утримались» -4.

Вирішили: підтримати перейменування: вулиця Тушинська на вулицю **Костя Гордієнка**.

3.2. Вулиця Першотравнева - Міжнародний день праці - свято, що відзначається в 143 країнах. В Україні 1 травня оголошено вихідним днем. Святкування є знаком пам'яті про робітничі протести в Чикаго, які почалися 1 травня 1886 року. Того дня сотні тисяч робітників найбільших промислових центрів США вимагали впровадження 8-годинного робочого дня. Асоціюється з комуністичним устроєм.

Пропозиції: вул.Віталія Шлайфера, вул.Марка Безручка, вул.В'ячеслава Харченка, вул.Захарія Махна.

1. Віталій Григорович Шлайфер (25.07.1946 - 22.04.2014) народився в Грозному. Закінчив Запорізький радіотехнікум і Запорізький машинобудівний інститут. Працював на Крайній Півночі (мис Челюскін) радіоінженером Діксонівського Гідрометеорологічного управління. Працював на Запорізькому

телебаченні та інших підприємствах міста. З 1992 року разом з сином заснував НПК ТОВ "Діана-92", генеральним директором якого і був до свого останнього дня. У 2004 році заснував Музей Історії Зброї. Автор ряду публікацій у спеціалізованих збройових журналах. Співавтор і видавець Альманаху історії зброї. Автор книг «Амазонки на Хортиці» і «Час збирати скарби».

2. Марко Безручко - український військовий діяч, генерал-хорунжий Армії УНР, творець і один із командирів так званого «Дива на Віслі» - військової операції з відбиття наступу російсько-більшовицьких окупантів під Варшавою, яка врятувала незалежність Польщі в 1920 році.

3. В'ячеслав Харченко - солдат 115-го окремого батальйону 110 ОБрТро.

Загинув під час звільнення від окупантів с.Малинівка Гуляйпільського району Запорізької області. Нагороджений орденом «За мужність» III ступеню (посмертно)

4. Захарій Махно. Захарій Михайлович Махно (? - 1901) - гласний Олександрівської міської думи - 1890-і рр., член Олександрівської міської управи 1889-1894 рр. Церковний староста Пилипівської церкви міста Олександрівська. Міський голова Олександрівська 1894-1901 рр. Реформатор народної освіти в м.Олександрівську. Під його керівництвом створені передумови заснування і розширення середньої освіти в м.Олександрівську - створені жіноча прогімназія, механіко-технічне училище і т.д. Помер в 1901 році, похований в огорожі Пилипівської церкви м.Олександрівська.

Результати голосування: «за» -14, «проти» -0, «утримались» -3.

Вирішили: надати на розгляд громадськості пропозиції щодо перейменування: вулиця Першотравнева на вулицю **Віталія Шлайфера** або на вулицю **Марка Безручка**.

3.3. Вулиця Вольська (більша частина) - Вольськ - місто (з 1780) в Росії, муніципальне утворення зі статусом міського поселення у складі Вольського муніципального району Саратовської області.

Пропозиції: вул.Івана Миколайчука, вул.Івана Чендея.

Вулиця Вольська була опрацьована робочою групою, проведено громадське обговорення. За результатами обговорення вирішено було вулицю розділити на два відрізки, в зв'язку з фактичним розташуванням. Менший відрізок громадськість, за результатами голосування, пропонує перейменувати на Прилуцьку. Більший відрізок пропонується перейменувати на Івана Щербини. В ході обговорення з'ясувалось, що Іван Щербина мав промосковську позицію. Тому рекомендовано розглянути іншу пропозицію, а саме:

1. Вулиця Івана Миколайчука. Іван Васильович Миколайчук (1941 - 1987 рр.) - український кіноактор, кінорежисер, сценарист, письменник, лауреат Шевченківської премії (1988 р.). Зіграв 34 ролі в кіно, написав 9 сценаріїв та має дві режисерські роботи. Знявся у фільмах «Сон» (1964 р.), «Тіні забутих предків» (1965), «Захар Беркут» (1972 р.), «Лісова пісня» (1982 р.), «Легенда про княгиню Ольгу» (1983 р.) та ін. Виступив актором, співавтором сценаріїв і співрежисером фільмів «Білий птах з чорною ознакою» (1971 р., фільм одержав

Гран-прі на Міжнародному кінофестивалі в Москві, 1971 р.), «Пропала грамота» (1972 р.) тощо. Поставив фільми «Вавілон-XX» (1980 р., співавтор сценарію, актор), «Така пізня, така тепла осінь» (1981 р., співавтор сценарію).

2. Вулиця Івана Чендея. Іван Михайлович Чендей (1922 - 2005) - видатний український письменник, кіносценарист, журналіст, фольклорист, перекладач, співзасновник Народного Руху та PEN-Ukraine, лауреат Шевченківської премії (1994), співавтор сценарію кінострічки «Тіні забутих предків» (1965).

Результати голосування: «за» -17, «проти» -0, «утримались» -0.

Вирішили: підтримати перейменування: вулиця Вольська (більша частина) на вулицю **Івана Миколайчука**.

3.4. Провулок Приволзький - Приволжя - сільська місцевість, адміністративний центр Приволзького району Самарської області Росії.

Пропозиції: провул.Гната Юри.

В результаті обговорення погоджено перейменування вказаного провулку на провулок **Гната Юри**. Гнат Петрович Юра (08.01.1888 (27.12.1887) - 18.01.1966) - український театральний режисер, актор театру і кіно, педагог, народний артист УРСР (1930 р.), народний артист СРСР (1940 р.). З 1904 р. працював у аматорських та професійних театрах Львова, Києва, Вівниці, Харкова. В 1920 - 1961 рр. був художнім керівником театру ім.І.Франка (м.Київ). З 1938 по 1946 рр. працював викладачем Київського інституту театального мистецтва ім.І.Карпенка-Карого, в 1946 - 1961 рр. - професор цього вишу. У якості режисера поставив понад 200 вистав.

Результати голосування: «за» -15, «проти» -0, «утримались» -2.

Вирішили: підтримати перейменування: провулок Приволзький на провулок **Гната Юри**.

3.5. Вулиця Тимурівська – асоціюється з комуністичним режимом.

Пропозиції: вул.Леоніда Бикова.

В результаті обговорення погоджено перейменування вказаної вулиці на вулицю **Леоніда Бикова**. Леонід Федорович Биков (нар. 12 грудня 1928, с.Знаменське (нині у складі смт Черкаське), Слов'янський район, Артемівська округа, УСРР – пом. 11 квітня 1979, поблизу селища Димер, Київська область, УРСР) – український радянський актор, режисер і сценарист, заслужений артист УРСР (1958), заслужений артист РСФСР (1965), народний артист УРСР (1974), тощо. 2001 року в Києві відкрито пам'ятник Військовим льотчикам, зразком для скульптури якого став кінообраз Леоніда Бикова.

Результати голосування: «за» -17, «проти» -0, «утримались» -0.

Вирішили: підтримати перейменування: вулиця Тимурівська на вулицю **Леоніда Бикова**.

3.6. Вулиця Ладозька - Ладозьке озеро - найбільше озеро Європи, розташоване у Росії.

Пропозиції: вул.Синевирська, вул.Дмитра Вишневецького.

робочою групою підтримано перейменування на вулицю **Сневірську** - Синевір (інші назви - Синевір, Морське Око) - найбільше озеро Українських Карпат. Розташоване в Міжгірському районі Закарпатської області, в гірському

масиві Внутрішні Горгани. Входить до складу Національного природного парку «Синевир».

громадськістю підтримано перейменування на вулицю **Дмитра Вишневецького**.

Дмитро «Байда» Вишневецький (р.н. невід. - 1563/1564, Стамбул) український магнат на Волині, князь гербу Корибут, козацький ватажок, гетьман. Староста канівський і черкаський. Власник маєтків у містечку Вишнівець Крем'янецького повіту. Збудований ним замок на острові Мала Хортиця вважається прототипом Запорозької Січі –

голосувало 1190 громадян, за – 610 голосів, що складає 51,3%.

Вирішили: після обговорення робочою групою одногосно підтримано думку громадськості та надання на розгляд робочій групі з питань міської топоніміки пропозицію перейменування вулиці Ладозької на вулицю **Дмитра Вишневецького**.

3.7. вулиця Самарська - Самара - місто в Середньому Поволжі Росії, адміністративний центр Самарської області.

Пропозиції: вул.Сарматська (вже є), вул.Андріївська, вул.Лукаша Мартиновича, вул.Самарської паланки, вул.Стрітіння.

робочою групою підтримано перейменування на вулицю **Самарської паланки** - адміністративно-територіальна одиниця Війська Запорозького низового часів Нової Січі (1734-1775). Центр паланки - місто Самар був розташований по обидва боки річки Самари, вгору від лівого берега Дніпра, в майбутніх Новомосковському, Павлоградському й частково Олександрівському повітах Катеринославської губернії;

громадськістю підтримано перейменування на вулицю **Сарматську** – сармати кочовий іраномовний народ, який належав до іранської групи народів. Сармати мешкали на межі нашої ери у Сарматії, що нині займає територію сучасної України та прилеглі до неї землі –

Вирішили: в зв'язку з тим, що назва «Сарматська» вже застосована, після обговорення робочою групою (1 утримався) підтримано надання на розгляд робочій групі з питань міської топоніміки пропозицію перейменування вулиці Самарської на вулицю **Самарської паланки**.

3.8. вулиця Брянська - Брянськ місто обласного підпорядкування в Російській Федерації, адміністративний центр Брянської області та Брянського району.

Пропозиції: вул.Гуляйпільська, вул.Археолога Грінченка, вул.Мелодійна.

робочою групою підтримано перейменування на вулицю **Археолога Грінченка** - Грінченко Володимир Автономович (15 липня 1900, хут. Цокурівка поблизу с.Велика Рудка, Полтавський повіт, Полтавська губернія - 19 квітня 1948, Полтава) - український археолог, музеєзнавець;

громадськістю підтримано перейменування на вулицю **Гуляйпільську** – Гуляйполе місто в Україні, адміністративний центр Гуляйпільської міської громади в Пологівському районі Запорізької області. До 17 липня 2020 року - адміністративний центр ліквідованого Гуляйпільського району.

У 1785 році правління Катеринославського намісництва зобов'язало Новомосковський земський суд заснувати й облаштувати біля Гайчура при балці Калмичкі державну військову слободу Гуляйполе.

Широку відомість Гуляйполе набуло під час радянсько-української війни. Саме тут у 1919-1921 роках містився осередок махновського руху. Тут же народився і виріс Нестор Махно. У 1919-1921 роках було столицею Вільної території. –

голосувало 1191 громадян, за – 528 голосів, що складає 44,3%.

Вирішили: після обговорення робочою групою одноголосно підтримано думку громадськості та надання на розгляд робочій групі з питань міської топоніміки пропозицію перейменування вулиці Брянської на вулицю Гуляйпільську.

3.9. Перейменування провулків Барнаульський, Бірюсинський та вулиці Буревісника опрацьовано робочою групою, проведено громадське обговорення, за результатами обговорення передано на розгляд робочої групи з питань міської топоніміки. При розгляді даного перейменування районними адміністраціями ЗМР по Заводському та Дніпровському районам висунуто пропозицію відправити на доопрацювання. При повторному розгляді вирішено:

3.9.1. Провулок Барнаульський - Барнаул - місто (засноване в 1730-х роках, статус міста з 1771 року) в Росії, адміністративний центр Алтайського краю (з 1937 року). Розташоване на півдні Західного Сибіру в місці впадіння річки Барнаулки в Об.

Робочою групою повторно підтримано (проти 1 голос) передачу на розгляд робочій групі з питань міської топоніміки пропозицію щодо перейменування провулку Барнаульський на:

провулок **Тростянецький** (голосування громадськості - 37,9%).

Тростянець - місто в Україні, в Охтирському районі Сумської області. За свідченнями істориків, поселення на місці теперішнього Тростянця виникло в першій половині XVII ст., під час нової хвилі переселення селян і козаків із Правобережної України на Слобожанщину;

провулок **Дрогобицький** (голосування громадськості - 58,6%).

Дрогобич - місто в Дрогобицькому районі Львівської області України. Адміністративний центр Дрогобицького району і Дрогобицької міської громади. У 1939–1941 і 1944–1959 роках - центр Дрогобицької області.

Місто засноване наприкінці XI століття. Було центром староства Перемишльської землі. З XV століття місто розвивалося, як, передовсім, ярмарковий і солеварний центр. Після Першого поділу Польщі Дрогобич відійшов до Імперії Габсбургів. У середині XIX століття перетворився на найбільший у Європі нафтовий центр, що сприяло швидкому розвитку міста. З початку листопада 1918 - повітовий центр у складі ЗУНР, після Акту Злуки 22 січня 1919 - у складі ЗОУНР. Після анексії Польщею - центр повіту Львівського воєводства у міжвоєнній Польщі. За Пактом Молотова - Ріббентропа 1939 року анексований Радянським Союзом.

Сьогодні місто відоме як мала батьківщина Юрія Дрогобича, Івана Франка і Бруно Шульца. У місті діяли численні нафтопереробні підприємства. Зараз у місті працює Дрогобицький солевиварювальний завод, найстаріше діюче підприємство України.

3.9.2. Провулок Бірюсинський - Бірюсинськ - місто (з 1967) в Росії, в Тайшетському районі Іркутської області, місто-супутник Тайшета. Утворює Бірюсинське міське поселення. Найзахідніше місто області.

Робочою групою повторно підтримано (утримались 2 голоси) передачу на розгляд робочій групі з питань міської топоніміки пропозицію щодо перейменування провулку Бірюсинський на:

провулок **Лірний** (голосування громадськості - 46,7%).

Ліра - народний музичний інструмент України;

Провулок **Стрийський** (голосування громадськості - 53,3%).

Стрий - місто у Львівській області. Один із головних та найбільших транспортних вузлів заходу України, важливий економічний та культурний центр Львівської області. Місто розташоване на лівому березі річки Стрий.

3.9.3. Вулиця Буревісника - Буревісник - рід морських птахів середнього розміру, включає 20-30 видів птахів, проте склад роду дещо суперечливий, у результаті число видів залежить від джерела. Попередня назва вулиці Максима Горького, якого називали «Буревісник революції». Припустимо, обидві назви вулиці пов'язані між собою та асоціюються з комуністичним режимом.

Робочою групою одноголосно підтримано передачу на розгляд робочій групі з питань міської топоніміки пропозицію щодо перейменування вулиці Буревісника на вулицю **Лелеки**.

Лелека благородна птиця, її люблять у народі, оспівують у піснях і віршах. Дивно красиві птахи. Лелеки відрізняються від інших красою і граціозністю. Зовні пташка схожа на чаплю, тільки велика. Зазвичай гнізда лелеки влаштовують на деревах. Останнім часом, можна спостерігати гнізда на лініях електропередач. Лелеки не бояться людей і селяться на даху сільських будинків.

Четверте питання порядку денного.

Розгляд назв урбанонімів від власних імен, що підлягають перейменуванню

4.1. Вулиця Гагаріна - Гагарін Юрій Олексійович (1934-1968) – перший у світі космонавт, льотчик-космонавт СРСР, полковник, Герой Радянського Союзу (1961). 12 квітня 1961 р. здійснив перший в історії людства політ навколо Землі на космічному кораблі «Восток». Політ тривав (1 год. 48 хв.) і відкрив нову еру в космічних дослідженнях. Загинув у авіаційній катастрофі під час виконання тренувального польоту.

Пропозиції: вул.Степана Бандери, вул.Юрія Кондратюка, вул.Дмитра Донцова.

В результаті обговорення погоджено перейменування вказаної вулиці на вулицю **Юрія Кондратюка**. Юрій Кондратюк (справжнє ім'я Олександр Шаргей), вчений-винахідник, розробник ракетної техніки і теорії космічних польотів (народився 1897, 21 червня у Полтаві). Навчався у 2-й чоловічій гімназії в Полтаві, вступив на механічне відділення Петроградського політехнічного інституту. Де через 40 днів був мобілізований на фронт. 1918-го кілька місяців провів у Добровольчій армії. У подальшому, аби уникнути переслідувань за своє офіцерське минуле, Олександр Шаргей змінив своє ім'я і до кінця життя був відомий як Юрій Кондратюк. Часто змінював адреси та

місця роботи, працював кочегаром, мастильником вагонів на залізниці, робітником цукрового заводу. У 1930-му без металу та цвяхів побудував найбільший у світі елеватор (зерносховище). Наслідком стало 3-річне ув'язнення через донос про шкідництво. Пізніше потрапив у «шарашку» (конструкторське бюро ОГПУ) і переміг у конкурсі на кращий проект вітряної електростанції в Криму, яка за своєю потужністю (12 тисяч кіловат) не мала аналогів у світі. Проект не був реалізований тільки через те, що його куратор – нарком важкої промисловості Серго Орджонікідзе – став жертвою сталінських репресій. Водночас ідея високої віetroвої щогли була використана Миколою Никітіним при будівництві Останкінської телевежі. За цей проект він отримав Ленінську премію. У вільний час Юрій Кондратюк займався кресленням та формулами космічних польотів. У 1925-му надіслав у Москву рукопис «Про міжпланетні подорожі», а через чотири роки власним коштом видав книгу «Завоювання міжпланетних просторів». Першим сформулював теорію багатоступеневих ракет. Вивчав проблеми створення проміжних міжпланетних баз, використання сонячної енергії та гравітаційного поля небесних тіл. При цьому змушений був відхилити пропозицію про співпрацю Сергія Корольова – вірогідно, через побоювання викриття зміни прізвища і білогвардійського минулого. Деякі ідеї Юрія Кондратюка застосували в практичній космонавтиці. Зокрема, його розрахунки траєкторій польотів людини на Місяць використали при плануванні висадки американських астронавтів на місячну поверхню. «Траса Кондратюка» – схема траєкторії польоту на Місяць. Точне місце і дата смерті невідомі. За однією з версій, загинув на фронті Другої світової 23 лютого 1942-го в Калузькій області Росії. За іншою – помер у концтаборі..

Результати голосування: «за» -9, «проти» -0, «утримались» -8.

Вирішили: підтримати перейменування: вулиця Гагаріна на вулицю **Юрія Кондратюка**.

У зв'язку із набранням необхідної кількості голосів у підтримку петиції №8414 «Перейменування вул.Гагаріна на вул. Сергія Зорського» пропонується додати пропозицію щодо перейменування вулиці Гагаріна на вулицю Сергія Зорського до інтерактивного голосування, яке розміщене на офіційному веб-сайті міської влади у розділі «Перейменування вулиць».

Мужній воїн Сергій Зорський став на захист України в 2014р. та 2022р. в перших лавах. Загинув 08.06.2023р. Нагороджений медаллю Президента України «За участь в Антитерористичній операції» у 2016 році та орденом «За мужність» III ступеня у 2022 році. Сергій народився і все життя прожив у Запоріжжі. В цивільному житті він безпосередньо доклався до архітектури рідного міста. Він брав участь та керував будівництвом та ремонтами на ПБК «Славутич», ПАТ «Запорізький трансформаторний завод», ПрАТ «Плутон», АТ «ВІТ», ТОВ «Запорізький титано-магнієвий комбінат», капітальним будівництвом бізнес-центру «Есо Tower» і так званих веж-близнюків «Four Points by Sheraton» на бульварі Шевченка. Вулиця Гагаріна символічно виходить з вулиці Патріотичної, на якій Сергій прожив останні 16 років та дотична до вулиць Незалежної України та пр.Перемоги – за що й поклав своє життя за незалежність України та її Перемогу.

4.2. Вулиця Зої Космодем'янської - Зоя Анатоліївна Космодем'янська радянська комсомолка-диверсантка початкової фази німецько-радянської війни. Під час війни - перша жінка, що отримала звання Героя Радянського Союзу. У радянській пропаганді увійшла в історію як уособлення патріотизму та самопожертви. Народилася 13 вересня 1923 року в селі Осино-Гай Гаврилівського району Тамбовської області. В листопаді 1941 була закинута в тил ворога на територію Московської області, окупованої німецькими військами. При спробі підпалити сільські хати була спіймана селянами й віддана окупаційній німецькій владі і після жорстоких катувань страчена.

Пропозиції: вул.Королеви Вікторії, вул.Миколи Міхновського.

В результаті обговорення погоджено перейменування вказаної вулиці на вулицю **Миколи Міхновського**. Микола Іванович Махновський - український політичний та громадський діяч, публіцист, організатор українського війська, ідеолог та провідник Братства тарасівців, засновник УНП, ідеолог самостійництва. Автор брошури «Самостійна Україна», проекту Конституції 1905 року. Зробив вагомий внесок у боротьбу за незалежність України.

Результати голосування: «за» -14, «проти» -0, «утримались» -3.

Вирішили: підтримати перейменування: вулиця Зої Космодем'янської на вулицю **Миколи Міхновського**.

4.3. Вулиця Олександра Невського - Невський Олександр Ярославович (бл. 1220-1263) – давньоруський державний діяч, полководець, князь новгородський (1236-1251), великий князь володимирський (1252), син князя Ярослава Всеволодовича. Уславився перемогами над шведами у Невській битві (1240) і німецькими рицарями у Льодовому побоїщі (1242). Олександр Невський Канонізований РПЦ до лику благовірних за митрополита Макарія на Московському соборі 1547 року, в той час коли московська церква знаходилась в схизмі.

Пропозиції: вул.Костянтина Острозького, вул.Євгена Петрушевича, вул.Володимира Мономаха.

В результаті обговорення погоджено перейменування вказаної вулиці на вулицю **Костянтина Острозького**. Костянтин Іванович Острозький (1460, Острог, Волинь - 11 вересня 1530, Турів) - військовий і державний діяч Великого князівства Литовського. Староста брацлавський (1497 - 1500 роки), вінницький (1507 - 1516) та Звенигородський (1518 - 1530), староста луцький і упитський, маршалок Волинської землі (1507 - 1522), каштелян віленський (1511 - 1522), воєвода трокський (троцький) (1522 - 1530), великий гетьман литовський (1497 - 1500, 1507-1530).

Результати голосування: «за» -14, «проти» -0, «утримались» -3.

Вирішили: підтримати перейменування: вулиця Олександра Невського на вулицю **Костянтина Острозького**.

4.4. Вулиця Сеченова - Сеченов Іван Михайлович (1829-1905) – російський природодослідник, засновник вітчизняної фізіології і матеріалістичної психології. Автор класичної праці «Рефлекси головного мозку».

Пропозиції: вул.Юрія Вороного, вул.Платона Майбороди.

В результаті обговорення погоджено перейменування вказаної вулиці на вулицю **Платона Майбороди**. Платон Ілларіонович Майборода український композитор, народний артист УРСР, лауреат Державної премії УРСР імені Т.Шевченка. В 1932 року, коли батьки переїхали з Полтавщини до Запоріжжя (на Павло-Кічкас) на будівництво Дніпрогесу, стає одним з найактивніших учасників шкільної самодіяльності школи №46.

Результати голосування: «за» -16, «проти» -0, «утримались» -1.

Вирішили: підтримати перейменування: вулиця Сеченова на вулицю **Платона Майбороди**.

4.5. Вулиця Чкалова - Чкалов Валерій Павлович (1904-1938) – радянський льотчик, комбриг (1938), Герой Радянського Союзу (1936); розробив ряд нових фігур вищого пілотажу, в 1937 р. (разом з Г.П.Байдуковим та О.В.Беляковим) здійснив перший безпасадковий переліт з Москви через Північний полюс до Портланда (США); загинув під час випробування нового типу літака.

Пропозиції: вул.Ніла Армстронга, вул.Мішо Хаджійського, вул.Леоніда Каденюка, вул.Просвіти.

В результаті обговорення погоджено перейменування вказаної вулиці на вулицю **Леоніда Каденюка**. Леонід Костянтінович Каденюк (28 січня 1951, Клішківці, Чернівецька область, Українська РСР - 31 січня 2018, Київ, Україна) - український льотчик-випробувач 1-го класу, генерал-майор авіації, перший і єдиний астронавт незалежної України.

Результати голосування: «за» -9, «проти» -0, «утримались» -8.

Вирішили: підтримати перейменування: вулиця Чкалова на вулицю **Леоніда Каденюка**.

4.6. Вулиця Жуковського - Наприкінці ХІХ – на початку ХХ ст. Олександрівськ перетворюється на помітний торговий центр. Чотири рази на рік тут проходять ярмарки. Місце, де проводиться ярмарок у 1895 отримало назву вул.Ярмаркової перейменованої у 1902 році на вул.Жуковського (на честь поета Василя Жуковського). Ця назва збереглася до сьогоднішніх днів.

Жуковський Василь Андрійович (1783-1852) – російський поет. Один із основоположників російського романтизму (балади «Кассандра» (1809), «Світлана» (1811), «Еолова арфа» (1814) та ін.). У 1812 р. брав участь у Вітчизняній війні. Служба при царському дворі (з 1815; з 1826 – вихователь цесаревича) дала змогу Жуковському полегшити долю декабристів, О.Пушкіна, М.Лермонтова, сприяти викупові Т.Шевченка з кріпацтва.

Пропозиції: Євгена Коновальца, Четвертого Універсалу, вул.Степана Бандери, вул.Миколи Корфа.

В результаті обговорення погоджено для перейменування вказаної вулиці надати на розгляд громадськості всі пропозиції:

вул.Степана Бандери. Степан Андрійович Бандера (01.01.1909, с.Старий Угринів, Калуський повіт, Королівство Галичини, нині Калуського району, Івано-Франківська область, Україна - 15.10.1959, Мюнхен, Баварія, ФРН) - український політичний діяч, борець за незалежність України. В 2010 помертньо нагороджений званням герої України.

вул.Четвертого Універсалу. Четвертий Універсал Української Центральної ради - державно-правовий акт, універсал Української Центральної Ради, що проголошував незалежність Української Народної Республіки від Росії. Прийнятий 9 січня 1918 року в Києві.

вул. Миколи Корфа. Микола Корф (1834 – 1883 рр.) - відомий український педагог та просвітник XIX ст. У 1866 – 1872 роках входив до складу земської училищної ради Олександрівського повіту Катеринославської губернії. У своїй діяльності займався створенням та розбудовою у селах Катеринославщини початкових шкіл нового типу (так звані «корфівські тризимки»). Всього за його сприяння вуло відкрито понад 40 нових учбових закладів. М. Корф обстоював право українських дітей на навчання в початкових школах рідною їм українською мовою.

вул.Євгена Коновальця. Коновалець Євген Михайлович (14.06.1891 - 23.05.1938) - український державний, військовий та політичний діяч, полковник армії УНР, командир Українських січових стрільців. Борець за незалежність України у XX столітті. Загинув у Роттердамі від рук радянського агента Павла Судоплатова (генерал КДБ СРСР).

Результати голосування: «за» -17, «проти» -0, «утримались» -0.

Вирішили: надати на розгляд громадськості всі пропозиції.

7.7. Вулиця Пушкіна - Пушкін Олександр Сергійович (1799-1837) – російський поет, письменник, основоположник реалізму в російській літературі, своєю творчістю утвердив норми сучасної російської літературної мови, пов'язаний із рухом декабристів (1820-1824), перебував на засланні в Україні. Автор ліричної і пейзажної лірики, поем «Руслан і Людмила» (1817-1820), «Кавказький бранець», «Брати-розбійники», «Бахчисарайський фонтан»; роману у віршах «Євгеній Онегін»; трагедій «Борис Годунов», «Моцарт і Сальєрі», «Скупий рицар», історичної повісті «Капітанська дочка».

Пропозиції: вул.Натівська, вул.Захисників України, вул.Архівна, вул.Василя Симоненка.

В результаті обговорення погоджено перейменування вказаної вулиці на вулицю **Архівну**. Архів - установа, що здійснює приймання, опис і зберігання документів з метою використання ретроспективної документної інформації. Архів як установа або її структурний підрозділ може бути двох видів: архів, який здійснює постійне зберігання носіїв інформації, які стосуються його профілю (архів постійного зберігання), а також архів зі змінним складом документів, у якому носії інформації зберігаються протягом встановлених строків, після чого частина їх підлягає передаванню у відповідний архів для постійного зберігання. Поблизу знаходиться обласний архів.

Результати голосування: «за» -10, «проти» -0, «утримались» -7.

Вирішили: підтримати перейменування: вулиця Пушкіна на вулицю **Архівну**.

4.8. Вулиця Академіка Грекова - Греков Борис Дмитрович (1882-1953) – радянський історик і громадський діяч, академік АН СРСР (1935), член ряду іноземних академій. З 1937 р. – директор Інституту історії АН СРСР, одночасно (1944-1946) – директор Інституту слов'янознавства. Розробляв питання історії слов'ян, Давньої Русі, історії російського селянства, історіографії.

Пропозиції: вул.Молочанська.

В результаті обговорення погоджено перейменування вказаної вулиці на вулицю **Молочанську** - (поруч розташовані вулиці Василівська, Нікопольська, Оріхівська). Молочанськ - місто в Україні, адміністративний центр Молочанської міської громади Пологівського району Запорізької області. Історична назва - Гальбштадт (до 1915р.). Місто засноване у 1804р. менонітами. Впродовж 1804 – 1871 рр. був центром Молочанського менонітського округу. У першій половині ХІХ ст. основною галуззю економіки було сільське господарство. З другої половини ХІХ ст. тут почали з'являтися заводи та фабрики: броварня, оцтовий завод, гуральня, суконна та шовкомотальна фабрики, завод сільськогосподарської техніки, крохмальний завод тощо.

Результати голосування: «за» -10, «проти» -0, «утримались» -7.

Вирішили: підтримати перейменування: вулиця Академіка Грекова на вулицю **Молочанську**.

4.9. Вулиця Академіка Курчатова. Курчатов Ігор Васильович (1902-1960) – російський радянський фізик, один з організаторів радянської атомної науки і техніки, академік АН СРСР (1943), тричі Герой Соціалістичної Праці (1949,1951,1954). Під його керівництвом споруджено перший в Європі атомний реактор (1946), створено першу радянську атомну (1949) і першу в світі термоядерну (1953) бомби, побудовано першу в світі атомну електростанцію (1954).

Пропозиції вул.Академіка Валентина Глушка.

В результаті обговорення погоджено перейменування вказаної вулиці на вулицю **вул.Академіка Валентина Глушка**. Валентин Петрович Глушко (1908 – 1989 рр.) - видатний український інженер, учений у галузі ракетно-космічної техніки, основоположник радянського рідинного ракетного двигунобудування, академік АН УРСР (1958 р.) та АН СРСР (1958 р.). Конструктор першого в світі електротермічного ракетного двигуна (1929 – 1933 рр.), перших радянських рідинних ракетних двигунів (1930 – 1931 рр.). Двигуни, створені під керівництвом В.Глушка встановлені на радянських балістичних ракетах далекої дії та на космічних ракетах. Керував створенням багатомодульної космічної станції «Мир», ракети-носія «Енергія», корабля багаторазового використання «Буран». В 1938 р. був заарештований та звільнений лише у 1944 р.

Результати голосування: «за» -17, «проти» -0, «утримались» -0.

Вирішили: підтримати перейменування: вулиця Академіка Курчатова на вулицю **Академіка Валентина Глушка**.

4.10. Вулиця Кутузова - Кутузов Михайло Іларіонович (Голенищев-Кутузов) (1745-1813) – російський полководець, генерал-фельдмаршал (1812), учасник російсько-турецьких воєн (1768-1774, 1787-1791, 1806-1812). В 1790 р. відзначився при штурмі Ізмаїла. В 1792-1794 – надзвичайний посол у Туреччині; литовський (1799-1801); петербурзький (1801-1802); київський (1806-1807) військовий губернатор. На початку Вітчизняної війни (1812) головнокомандувач російської армії. Під час походу Наполеона I на Москву застосована полководцем тактика заманювання французької армії вглиб Росії

змусила загарбників відступити – це був видатний зразок полководницького мистецтва Кутузова.

Пропозиції: вул.Марка Безручка, вул.Архітектора Василевського, вул.Михайла Максимовича.

В результаті обговорення погоджено перейменування вказаної вулиці на вулицю **вул.Архітектора Василевського**. Сергій Петрович Василевський (нар. 21.03.1917 - Хотінь (селище міського типу Сумського району Сумської області) - пом. 20.03.1999 - Запоріжжя). Брав участь у другій світовій війні. Нагороджений орденом Вітчизняної війни II ступеня. Український архітектор; член Спілки архітекторів України з 1957 року. Заслужений архітектор УРСР з 1970 року. Протягом 1955-1982 років був головним архітектором міста Запоріжжя.

Результати голосування: «за» -15, «проти» -0, «утримались» -2.

Вирішили: підтримати перейменування: вулиця Кутузова на вулицю **Архітектора Василевського**.

4.11. Вулиця Академіка Павлова - Павлов Іван Петрович (1849-1936)

– російський радянський фізіолог, професор Військово – медичної академії в Петербурзі, академік (1907), засновник найбільшої фізіологічної школи в СРСР, почесний член багатьох іноземних академій, університетів і наукових товариств. У 1904 р. удостоєний Нобелівської премії.

Пропозиції: вул.Івана Сошенка.

В результаті обговорення погоджено перейменування вказаної вулиці на вулицю **вул.Івана Сошенка**. Іван Максимович Сошенко (1807 – 1876 рр.) - український митець, педагог. Один із найближчих друзів Тараса Шевченка, брав активну участь у його визволенні з кріпацтва. У 1832 – 1838 рр. навчався в Петербурзькій академії мистецтв. В 1839 р. повернувся в Україну, де викладав малювання в Ніжинській, Немирівській (з 1846 р.) і з 1856 р. Київській гімназіях. З залишеної ним спадщини відомі альбоми начерків, колекція графіки. Низка полотен зберігається у фондах Національного художнього музею України: «Продаж сіна на Дніпрі», «Хлопчики-рибалки», «Портрет бабусі М.Чалого», «Жіночий портрет» та Національного музею Т.Шевченка.

Результати голосування: «за» -17, «проти» -0, «утримались» -0.

Вирішили: підтримати перейменування: вулиця Академіка Павлова на вулицю **Івана Сошенка**.

П'яте питання порядку денного.

Розгляд пропозицій щодо перейменування назв урбанонімів, які надійшли від громадськості:

- звернення;
- окремо звернення пана Івана Мінченка;
- петиції.

Доповідь Михєєвої Т.В. - голови робочої групи по зверненням від громадськості та петиціям про пропозиції щодо перейменування назв урбанонімів на території міста.

5.1. звернення Данила Білошицького щодо перейменування урбанонімів міста Запоріжжя на честь видатних осіб, а саме: Хана Аспаруха, Володимира Мономаха, Остафія Дашкевича, Короля Данила, Самійла Зборовського, Якіма Сомка, Лавріна Капусти, Павла Бута, Кирила Розумовського, Костя Гордієнка, Генерала Марка Безручка, Володимира Сальського, Олекси Алмазова, Михайла Омеляновича-Павленка, Павла Скоропадського, Романа Шухевича, Анатолія Шاپіло.

Вирішили: прийняти до відома пропозиції, які ще не були застосовані в назвах урбанонімів.

5.2. звернення військовослужбовця ЗСУ Мінченка Івана Андрійовича щодо перейменування урбанонімів міста Запоріжжя на честь видатних осіб України та світу з пропозиціями на 70 аркушах.

Вирішили: в зв'язку з тим, що багато з запропонованих пропозицій щодо перейменування назв урбанонімів вже застосовані, або наявні, звернутись до пана Мінченка з проханням відкоригувати зазначені пропозиції.

5.3. звернення-петиція Андрія Задорожченка щодо перейменування однієї з вулиць м.Запоріжжя на честь загиблих молодих партизанів з м.Бердянськ – Тиграна Оганесяна та Микити Ханганова.

Вирішили: прийняти до відома дані пропозиції.

Шосте питання порядку денного.

Різне.

Наступне засідання заплановано на 14 вересня 2023 року. У порядку денному:

- розгляд назв урбанонімів від власних імен, що підлягають перейменуванню;
- розгляд пропозицій щодо перейменування назв урбанонімів, які надійшли від громадськості;
- різне.

Протокол вела
секретар робочої групи

Алла ПОМАЗ